

Hogy vagytok? Jól-e? Én is, köszi! Vótunk bulizni szombaton. Igen, jól telt, jó buli vót, elég sokan is voltak. S te? Otthon vagy? Na, jó'van. Én? Én itt vagyok a buszon, most ültem fel, megyek Joco'hoz. A gyermekeket otthon hagytam, jól vannak, bátyám vigyáz, ott aluszik ma. Én holnap a korai busszal jövök vissza.

Hallod-e, azért hívtalak fel, mert **úgy érzem, kell valakivel beszélgessek**. Valakitől tanácsot kell kérjek. Most az uraddal vagy-e, vagy egyedül? Na jó.

Én nem tudom, de **valami baj van**. Hallod-e, a múltkor is olyan csúnyán csinált velem. Én má' nem tudom mit csináljak. De meg fogom mondani, hogy ez így nem munka. Vagy változtat a viselkedésén, vagy...

Nem úgy viselkedik, ahogy kellene, érted-e.

Hát elmejük a bálba, s fel se kér táncolni? Egész éjjel ül félre, s megy ki szivarazni egyfolytába? Szinte egész éjjel kint volt, s engem hagyott ott egyedül. Meg se táncoltatott egyszer se, én kellett kérjem, s akkor se, hallod-e? Há nem-nem! Arra jó vagyok, hogy takaríccsak, s rendet rakjak, s azzal annyi. Ez így nekem nem felel meg, hallod-e. Meg fogom mondani.

Igen-igen. Én szeretem, szeretem, de az nem minden. **Nem vagyunk már húszévesek.** Szerelemmel nem lehet mindent megoldani. S egyre igénytelenebb mostanába. Én nem tudom, te, kicsi Éva. A múltkor úgy, ahogy hazajött a mocskos ruhába, feküdt le az ágyba s aludt el. Még a nadrágot se húzta le. Há' mondom, bár öltözz át, te, hogy fekszel így le. Én hagyjam békén, me' neki úgy jó. S nem tud szépen beszélni. Na, ez van. Ez a helyzet. Mit szólsz?

S hallod-e a múltkor, amit csinált. Amikó két napig nem beszélgettünk. Ezt meséltem neked, nem? Há' **kikapcsolta a telefont egész éjjelre.** Este hívtam, fel se akarta venni, s mikó' felvette, asszondja, hogy most ne hívogassam, me' neki dógai vannak, s szembecsapta a telefont, kikapcsolta. S csak reggel kapcsolta vissza, öt órakó. S én hívtam egész éjjel, s nem aludtam. Na, ilyenek, te. Há' mi az, hogy dógai vannak? Éjjel miféle dógai vannak, amit én nem szabad tudjak?

Szembecsapjuk a telefont, mi?

S ezután két napig még fel se hívott. Gondoltam, hogy bár egy kicsit megszégyelli magát. De ez nem. S ez, hogy kikapcsolta, vót vasárnap, s utána se hétfőn, se kedden fel nem hívott, s én se őt. S aztán kedden, **itt járt a városba, s nem szólt,** te kicsi Éva. Még én kellett írjak neki üzenetet, hogy látlak a központba. S csak így hívott osztán fel, hogy itt vannak az anyjával. Na, így. Há' ez mire volt jó? Még neki állt fejjebb, hogy én zavartam őt vasárnap, me' sok volt a dóga, értsem meg. Nem úgy viselkedik, ahogy kéne, na.

Na, igen, s akkor kedden itt maradt, s hívogatták tiltott számról, érted-e. S amikor én felvettem, s belészóltam, **senki nem válaszolt,** amikor hallották, hogy női hang vette fel. Én nem tudom, te. Én jó vagyok főzni, mosni, s a másik... ki tudja?

Biztos, hogy kell legyen valaki. De én most megmondom, hogy ezt befejezzük. Hallod-e, nekem nem erre van szükségem. Én még fiatal vagyok. Ez így nem munka.

Amióta megismerte ezt a csajt, azóta ilyen.

Azóta van annyi dóga. Jaj, nem, az a másik fehérnép nem foglalkozik. Azt ismerem, amióta az ura hazajött, az nem foglalkozik, biztos.

Na, mit szólsz, kicsi Éva. Én nem bánom, nem minden a szerelem. Há' hol van a tisztelet, s a minden? Ő lehet, hogy má' nem igényli annyira, de én még nem vagyok 40 éves, fiatal vagyok. Így tegyem tönkre, s **így töltsen el a fiatalságomat?** Én nekem nem erre van szükségem. Az elején igen, akkor tudott szépen beszélgetni. De má' rég nem olyan semmi.

S a múltkor, amikor a nagy hisztit kiverte nekem a fél liter pálinkáért?! Igen-igen! Há' vett egy liter szilvapálinkát, s mondta, hogy osszam el kétfelé, két feles üvegbe, az egyiket elvitte az anyjához, s a másikat oda akarta adni a munkásoknak. Csak azt behajította a kocsiba, s utána nem kapta, me' bécsúszott a szék hátához.

Na, így. Mit szólsz. S nekem kiabál a telefonba, hogy **me' én biztos megittam a pálinkáját.** Egy napig ezé' volt kiakadva. S aztán egyszer írja az esemest, hogy ne haragudj, szívem, ott volt a szék hátánál bécsúszva, s nem láttam. Na.

Há' viselkedés az ilyen, te kicsi Éva? **Utólag kicsiszívemezik?** Nekem ez így nem jó. De most megyek oda, s elbeszélgetünk. S ha lesz kivel, s megérte, akkor jó. Ha nem, akkó' pedig viszlát! Nekem nem ilyen ember kell. Most már nem fogom ezt túrni. Abszolút nem. Na, érted-e. De hát nincs igazam? Na, el kellett mondjam valakinek, me' **érezem, hogy nem vagyok jól**
. Na jó, jó, szia kicsi Éva. Te is! Puszi.